

Abonamentul:

Pentru mozarhie:
Pe an 12 cor., 1/2 an
6 cor., 1/4 an 3 cor.

Pentru străinătate:
Pe 1 an 18 frc., 1/2
an 9 frc., 1/4 an
4 frc. 50 cm.

Fóea apare în fie care
Sâmbătă.

Unirea

Inserțiuni:

Un șir garmond:
odată 14 fl., a doua
oră 12 fl., a treia
oră 10 fl.

Tot ce privește fóia,
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirei”
în
Blaș.

Fóe bisericescă-politică.**Anul XIV.****Blaș 26 Martie 1904.****Numărul 13.**

Sinodul Archidieceșan.

Am pomenit în url trecut că Escel. Sa Mitropolitul Victor, a convocat pe ziua de 10 Maiu n. Sinod archidieceșan, a cărui primă preocupare va fi, să caute expediente pentru regularea dotațiunii preoților. Lăsăm să urmeze aci partea introductivă din acest cuvint archieresc de o netăgăduită importanță:

„Dorința propusă cu insistința din partea Veneratului Cler archidieceșan de Alba-Iulia și Făgăraș adunat în sinode districtuali în toamna anului 1903, ca adecă în cauza dotațiunii Preoților aplicați în cura pastorală, să convocăm cu urgență sinod archidieceșan: Ne îndemnăm a cumpăni cu de-a-dinsul causele grave, pentru cari Veneratul Cler să arata cuprins de soliditudine póte mai multă de cât până aci, vędându-și sórtea pe cât de precarie în sine, pe atât de micșorată în comparațiune cu sórtea altora de aceea-și chemare de la bisericile cele-lalte din patrie.

„Adevărat că procedura urmată față de unele biserice, ale căror ministri din visteria Statului au primit dotațiune, care treptat s'a și pus în curs, iară preoților altor biserice li s'a rezervat numai subsidii, cari se împart în moduli, nu după cum s'a statorit în anul 1863, când Veneratul nostru Cler din grația prealaltă începuse a primi subsidiu de Stat, ci se împart după norma apucată în 1895; această procedură multora li-se vede a fi adânc jignitoare și necorespunďătoare demnității clerului nostru, — ma unii o află chiar contrarie postulatelor justiției distributive, că din visteria Statului, alimentată și din florenul de dare, să se póta urma tractament divers, față de unii adevărit în timp de dotațiune stabili, față de alții de aceea-și, ori de și mai grea chiamare, numai în tip de ajutoriu neobligat în concret și precariu.

„Dară raportul acesta excepțional al Veneratului nostru Cler cătră potestatea de Stat, dacă în trecut a fost privilegiu continuu de așa numite „gravamine“: după § 1, art. XIV din 1898 esta, pe cum se zice, în articulat în lege, că în privința dotațiunii

congrue avem să fim tractați alt fel de cât clerurile bisericelor acatolice din țară: cauza să spune a fi chestiunea „congruel“.

„Cum că aceste așa sint, și cum că să par a fi anume făcute spre a clătina incredință pe unii, dintre cari câți-va au și suferit naufragiu, iară că aceste pe alții îi năcăjesc de ai crede că li s'ar fi ciontat răbdarea: acesta o simțim cu toții, și depiorăm strimțórea în care a ajuns virtutea multora din Veneratul Cler, mai de cu sama a acelora, cari pedepsiți fără să scie ei, ori fără ca să li-o putem spune noi, că pentru care vină? Întru amărăciunea lipsei a nevoia pot să fie mângăiați cu sórtea mai părtinitóre, de care să invredniciră alții din clerul nostru.

„De óre-ce inse acești părtiniți cei mai mulți încă rămaseră pe de parte îndărăptul întregirei contemplate de legea atinșă: așa ajutórele împărțite unora cu mâna mai largă, nu vor poté stărni invidia nici macar în cei ce nu au fost luați în socotință; — iară caritatea nu suferă să căuțăm cu ochi preputitori după îndemnuri pentru cari unii sint preferiți.

„De cât lipsa póte mai dureróșă se arată săgețile celor odinioară tovarășii în suferințe, cari uitându-și de nestatornicia trebilor omenesci, acum nu să sfiesc a grăi înalt întru mândrie, și a adauge ocăra bārfind în potriua celor asupriți de sórte.

„Dară nouă nu ni se cade a da uitare! chemarea cea înaltă, întru care oștim ca mijlocitori, până cu toții vom să ajungem la unirea credinței, iară întru nevoința acesta nimica străin nu ni să întâmplă, când adversarii nostri afla privilegiu a Ne nēcăji zicându-ne „defaimat a fost și nesocotit“. Că pe cum cu încetul lasă la ivelă că se întâmplase Bisericei noastre în trecut mai de multe ori, așa și acum credem că nu peste mult vor căuta să ajungă la cunoștința adevărului, și să mărturisescă și de Noi servii inutili, cea ce spusese Profetul odinioară că era să se întâmple Dispunătorului însu-și, unde zice: „Acesta pentru noi rabdă durere, și noi am gândit, că de la Dumnezeu este el întru durere și în năcas.“¹⁾ „Certarea împăcării noastre pe dēnsul.“²⁾

¹⁾ Isaia LIII 4.

²⁾ I. c. 5.

„Iară cum că unii dintre ai nostri afla privilegiu de smintelă într'aceea, că păstorii lor fără vină dovedita, sau chiar pentru că își împlinesc dirigătoria, sint trecuți cu vederea: acesta după firea pre carie a ajutórelor încă nu póte să fie primită ca punct de mănecare spre nescari porniri aventurióse.

„Dară desvólte-se cauza acesta în direcțiunea în care au pus-o alții la cale, ori chiar și în direcțiunea care părintii nostri o avură în vedere: una știm, și aceea este, că unelirile adversarilor, pornite asupra bisericei noastre, noi cu puterile noastre singure nu sintem harnici a le preveni, nici ale face neputinčóse; ceea ce nu trebuie să o socotim că ar fi indiciu nelindóș de slăbiciune, ori cause legitima ca să fim ocăriți.

„Au doră S. Apostol Pavel nu să ferea însu-și a aduce judecată peste cei ce erau afară de biserică? apoi noi să ni arogăm o provincie ca acesta? „Ce îmi este mie a judeca pe cei din afară?... pe cei din afară Dumnezeu i-va judeca.“¹⁾

„Zice inse acolo-și: „au nu pe cei din întru voi îi judecați?“ cunoscând Noi ispitele grele cărora sint espuși credincioșii bisericei noastre, de cât să-i judecăm, mai virtos îi vom învăța și îi vom feri „că mai mult să nu fie prunci învățându-se și purtându-se de tot venitul învățătorei întru amăgitura ómenilor.“²⁾

Sórtea Veneratului Cler atirná, după felurite și comprobate legături, de bunăstarea poporului nostru: simțim cu toții primejdia căreia este espusă biserică, în dată ce acele legături slăbesc. — vai de Clerul nostru, dacă acele legături vor fi rupte, și nereparabilă îi este sórtea, dacă poporul i-se imprășcie, ori se lapedă de biserică.

„Sintem detori a căuta în strimțórea de acum, óre alevea și din cătrău vine o primejdie ca acesta, și a ne trage bine sama nu cum va în butul aședemintelor, salutare, de cari nu fără temeiú se laudă veacul în care trăim, venitoriu indóșos, care ne amenința în óre carea parte se póte imputa și purtărilor noastre?

¹⁾ I Corintheni V 12—13.

²⁾ Efesenii IV 14.

³⁾ S. Matheiu XVIII 20.

Aducem la cunoștința Onoraților Domni Preoți, că ediția vechie din

Liturgier s'a epuizat, și s'a pus sub tipar o nouă ediție.

„Și de cum va am afla cauze de aceste ale răului, avem să vedem de remediū oportun, care după făgăduința Domnului îl și putem afla în sfatul multora cari vor fi adunați în numele Lui.“)

„De aceea cumpănind Noi aceste tôte, și alte îndemnuri grave de cari nu este acum a grăi, ajunserăm la buna înțelegere cu Veneratul nostru Consistor arhiepiscopesc, ca în primăvara, ce ne stă înaintea, să chiamăm Veneratul Cler al arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Făgăraș la Sinod arhiepiscopescan, pe cum în tenoarea acestor litere, îl și convocăm aci la reședința mitropolitană în Blaș pe Marți după Dumineca Samaritenei, carea zi cade în 10 Maiū (27 April) 1904.“

Unirea Românilor Macedoneni cu biserica Romană.

(Continuare.)

Spre confirmarea celor susținute de mine în precedentele mele articole și spre convingerea onor. cetitorilor a mult prețuitului organ bisericesc „Unirea“ a fraților mei transcarpatini, că cele ce am relatat până acum și ce sper a continua pe viitor, în privința ortodoxismului fals al Patriarhiei grecesci din Stambul sînt adevărate și desfid pe oricare a mă desminți, reproduc aci un document de mare importanță, publicat în ziarul „Românul de la Pind“ Nr. 48 din 9/2 c.

Iată documentul în chestiune:

Un Document. Dăm aci în traducere scrisoarea trimisă preotului român din

Bitolia, părintele Teodor Constantin de Mitropolitul grec al Pelagoniei:

„I. P. Sf. Sa Patriarhul ecumenic și sfîntul Sinod, informându-se de insubordonanța ta și că după-ace a fost făcut argos al îmbrăcat patrafirul și în ziua de 6 Ianuarie c. ai făcut sfîntirea apei, *s'a întristat mult din cauza neascultărei tale și prin scrisoarea Patriarhială cu data de 17/1 1904 Nr. 126 se poruncesco: „ca invitându-te să-ți aducem la cunoștință, că dacă continui cu nesupunerea, atunei sf. Sinod după a treia citațiune, prescrișă de regulament, va proceda definitiv la excomunicarea ta“.*

„Comunicându-vă această poruncă a Patriarhului, cerem prin scrisoarea noastră, ca mila lui Dumnezeu să se reverse asupra sfîntiei tale.“

Din sfînta Mitropolie,

24 Ianuarie 1904

Al Pelagoniei

(n) Ioachim

Pecetea

Afară de acest document mai pomensec aci și de enciclica Patriarhului Ioachim III către arhieriei și pentru ortodoxii creștini, prin care li se anunță, că în mijlocul lor se înființează scôle și biserici negrecesci, în loc ca să zică românești, cu intențiunea de a le schimba *credința*, ceea ce este culmea infamiei patriarhicești.

Sus zisa calomniosă enciclică a I. P. S. S. Patriarhul ecumenic se exprimă în termeni scandaloși în contra propagandiștilor redesteptărei noastre naționale, invitându-l pe evlaviosii ortodocși de a rupe cu diușii ori-ce relațiune de ori-ce natură ar fi dinsa, ca să nu se molipsescă de contactul lor, ceea ce le-ar atrage pedepsa pedepselor,

trebuind a îndura pe veci focul gheenei și scrișnirea de dinți.

În adevăr, acei dintre trații nostri întunecați la minte și mai slabi de inger, dau ascultare acelei infamii patriarhicești de a sta de vorbă cu cunoscuții lor, cari sînt aduși la cunoștința națională, dar de lumea inteligentă și străină de gugumăniile fanariote este luată în bajocură și criticată cu termenii cei mai drastici.

Pe noi persecuțiile și infamii de tot felul a le grecoteiului patriarh și ale semenilor săi nu pot de cât să ne bucure și acosta din două puncte de vedere: Cei din România au să se convingă odată mai mult de ce sentimente sînt conduși Fana-rioiți față de neamul nostru, că nu este permis a se baza cătuși de puțin pe cuvîntul grecesc pe credința grecescă; iar cei, cari sînt, în serviciul națiunii noastre din Pind, pot să vadă, ce importanță li se atribue din partea inamicului secular și prin urmare să caute a-și strânge rândurile și a lupta ast fel că reclama, ce li-se face din partea adversarului, considerându-l de bravi soldați ai némului lor, să nu fie o simplă, o greșită părere.

Persecuția inamicului ne folosește, ne întărește.

Din cele relatate de mine până acum, relativ la persecuțiunile și obstacolele îndurate de Români din partea nelegiuitului și anticanonicului cler grecesc, de a se instrui în școli și închina în bisericile lor în limba națională, cred, că ar fi de ajuns a reveni și cu alte documente pentru susținerea opiniunilor mele din primul articol Nr. 4 al ziarului „Unirea.“

FEUILLETON.

CHIRIAȘII.

— Povestire originală a „Unirei.“ —

(Fino.)

Cel cu ochii albaștri își șterse și el pe furie o lacrimă. Apoi voi să spun mai departe. Dar cel alalt îl făcu semn cu mâna să tacă.

Din văi depărtate se rup în răstimpuri dângăte de clopot, scuturat de vre-o oie trezită din somn, și se pierd în linisea nopții. Luna se furieșcă după un noraș, pe care-l arginteză. Somnul pămîntului e adînc. — Și în linisea acesta suspinele celui cu ochii negri, se rup ca de furtună, și lacrimile se mestecă cu picuri de rônă...

Abia și-a venit în fire... Cel alalt pare că-l înțelegea.

„Las prietene, las nu mai povesti... Sciū eū povestea asta mai bine ca tine... Dar la ce folos să mai desgropi trecutul... Copila a murit, a murit la un după ce a legat viața unui tinēr. Nu-i acesta vecinicul rost al lumii, nu e acesta eterna cărare a durerii? — Dară să-mi spuți tu prietene, de unde sci istoria asta? Cine și-a spus-o. Nu o sciū, și nu trebuie să o sciū numai eū? Cine ești tu ce care pētrunđi în tainele unei inimi, și cu ce drept desgropi durerile îngropate acolo! O. spune-mi, că tu mă duci în ispită, și-mi vine să te țin de o ființă mai mult ca omenescă, deși legile ce-mi umplu capul, imi strīgă, că ast fel de ființă nu

sînt. Dar ce pot ele să ajute acum? Ce mi-e bună mie tōtă sciința cînd simt o viață în mine, deosebită, de care cugetam că mi-am uitat, cînd mă simt pe mine, cînd mi-se deșteptă și mi-se răsvrătesce firea întregă, la amintirile din trecut. Uite imi par răci, străine, neînțelese și de nici un preț tōte cunoștințele mele!“

S'a înfăcărât și ar fi fost gata să vorbească o zi întregă. Dar prietînul, cu un zîmbet de bunătate zise:

„Așteptă numai. Să ne linișcim și să judecăm drept. Eū nu-s vre-un zēū, nici vre-un duh, ci om patimaș ca și tine. Secretul meu, nu-i chiar așa de mare. Punctul de mînecare, tu mi-ai fost. Te-am observat, te-am judecat, fără ca tu să bagi de sama. Tu nu poți dormi și vorbesci noaptea. Eū dorm dus, dar cînd strigi mai tare, totuși mă deștepti... Te-am audīt rostind un nume, un nume drag, te-am audīt aiurînd, și în urmă tînguindu-te la îngroparea ei de bună samă... Acesta-i fondul. Haina i-am dat-o eū, dar am început, numai căci nu m'ai lăsat s'o spun pîna la capet. O scrișiam așa cum o sci și tu. Dar tu o și simțesci. De aceea n'ai putut s'o ascuți pîna în capet. Sciăm înainte că așa are să fie. Și sciăm și impresia ce o va produce! De alt fel poveștile acestea sînt dese. Pōte și să nu fi audīt nimic de la tine, totuși cercam să te trezesc din viața ta întunecată prin o ast fel de poveste... Nu trebuie cine șcie ce simț înalt ca să pătrunđi în ast fel de taine... Eū îți spun că o țintă mi-am ajuns-o în parte. Tu însu-ți ai zis: „Imi vine să te țin de o ființă mai mult ca omenescă, deși legile ce-mi umplu capul protesteză... Dar ce-mi folosec mie acestea, cînd tōtă firea mi-să răsvrătește.“ Ei bine, în această mărturisire

să cuprindă biruința mea. Tu ai zis că nu sci nimic de o viață superioară, afară de intelectualism. Dar iată viața asta s'a trezit în tine. Voi ziceți că nu e nimic ce cade afară din legile pe cari voi le cunoșceți: și iată tu ești ispitit să cređi într'o ființă supraomenescă; voi ziceți că adevărul pur e de ajuns pentru viață, că e însa-și viața: și iată tu spui că nu plătesc nimic tōte cunoștințele, și că *firea întregă* și-e răsvrătită...

„O, prietene, prietene... Veđi acosta „fire întregă“ e aceea, de care tu ziceai că n'ai cunoștință. Veđi că chiar aceea în care nu credeați te constituie pe tine, că natura ta, firea intimă ogîndită în *conștiință* e *adevărata viață*, și că sciința e ceva accesoriū numai, carea la urma urmelor, n'are nimic cu fericirea sau nefericirea ta... Tu ai trăit în firea asta și mai înainte, pîna la *mórtea ei*, a copilii aceleia cu ochi de cicōre te-ai îmbetat de această *viață* intimă; de la mórtea ei ai cercat să mințesci această viață, pe care și-o dicteză natura intimă, cufundându-te în sciință. Dar firea pusă în lanțuri s'a răsbunat. Ai fost întunecat, trist, nemulțumit, nefericit; noaptea vorbeai în limba ta, în limba omenescă. Zina ai fost mașină. — Acum i-ar și-s'a deșteptat acea natură intimă, lăsându-te condus de ea vei duce o adevărată viață. — Crede că e ceva peste legile vōstre în univers, că în tine e ceva afară de trup, atunci vei crede și într'o altă viață, și vei putea să porți greutatea sortii. De alt fel, înțelegi tu, nu simțesci tu că natura, firea întregă te îndemnă la o așa înțelegere a lumii?“

Stelele tremură albe, strălucitoare pe bolta senină. Vre-o câți va nori s'au grămădit la apus. Luna se apropie de ei ru-

Acum las în plata Domnului pe greci luându-și răsplată de la supremul judecător și încep a mă ocupa de Bulgari, cu cari stătem în contact și avem mult de luptat pe viitor, fiind un element periculos pentru toți și pentru existența Imperiului Otoman.

Acest element, de rasa slavă, până acum câți-va ani, fiind și el în aceeași situație ca și noi față de greci, la începutul redeșteptării a arătat Românilor o simpatie și amicitie ireproșabilă. Această atitudine neașteptată din partea Bulgarilor, părea cam suspectă Românilor; de ore-ce Bulgarii este cunoscut, că este lipsit de recunoștință față de binefăcătorii săi.

Pentru emanciparea de sub auctoritatea bisericească grecescă, acest element slav, turbulent în peninsula Balcanică, de multe ori și în multe localități, în special în orașul Ochrida a recurs la concursul Românilor, spre a alunga din școlile și bisericile sale limba grecescă. — Bulgarii din Ochrida mai ales, când s'au sculat a își revendica drepturile lor naționale (1870—77) le-a fost cu neputință să ajungă la țelul dorit, fără concursul celor două suburbii românești, cari numără peste 500 familii românești.

Cum în Turcia legile dau precădere numărului covârșitor pentru isbânda unui drept revendicat, Bulgarilor le era imposibil a accepta favoruri din partea autorităților turcești.

Vedând, că lupta lor e zădărnicită fără concursul Românilor din Ochrida, pentru faptul că Episcopul grec de atunci „Meletie” era susținut de un partid viguros, compus din Bulgarii cu sentimente grecești, au apelat la Români, cari deși recunoscă de șef pe episcopul grec Meletie, dar fiind toți uniți, n'a putut episcopul grec a-i împedea să introducă în școală și biserică

limba românească, deși s'a încercat de multe ori să introducă desbinări în simțul Românilor, dar fără succes; și această tărie de caracter a Românilor ochrideni le face fală și noi tinerii de azi le aducem prin publicitate respectele noastre de abnegațiunea și patriotismul lor fără seamăn.

Românii ochrideni, după o matură chibznuință, au luat în discuțiune afacerea propusă de Bulgarii. În cele din urmă au căzut de acord toți fruntașii să accepte propunerea Bulgarilor, dar cu ôre cari condițiuni.

Ei au declarat delegațiunii bulgărești, că aderăm la propunerile vóstre de a ne debarasa de influența Episcopului grec din localitate și facem cauză comună cu voi; înse cu o singură condițiune, ca amândouă școlile noastre românești și cele două biserici sf. George și sf. Niculae din suburbia de sus și de jos să fie recunoscute ca ale noastre și neatinse de voi vreodată sub pretext că prin aceste suburbii se găsesse câte-va familii bulgărești, venite de curând din satele învecinate.

Bulgarii s'au arătat la început foarte conștienți față de propunerile Românilor, dar această prefăcătorie au făcut-o din rea credință, după cum voi proba. Românii nu s'au mulțumit cu simpla declarațiune platonicească a Bulgarilor; de ore-ce își cunoseau prietini de ocazie, că sînt un element turbulent, înconștient, nestatornic și lipsit cu desăvârșire de recunoștință; — le-au pretins dar să se stipuleze în scris condițiunile de aderare.

Bulgarii, satisfăcuți, au redactat un proces verbal în dublu exemplar, întărit cu semnăturile fruntașilor ambelor națiuni și cu sigiliile bisericești.

Odată îndeplinită formalitatea această, s'a redactat o petițiune comună către Sublima Pörtă, acoperită cu sute de semnături din partea Bulgarilor, cu sigiliile bisericești și pecetile Muhtarilor, (primarilor) prin care se cerea alungarea limbei grecești din școlile și bisericile din Ochrida și tot de odată ridicarea reședinței episcopale grecești în altă parte. — După multe interveniri, s'a acordat satisfacțiunea cerută, — limba greacă a fost alungată din toate școlile și bisericile din Ochrida; iar reședința episcopală strămutată la Crușova și înlocuită printr'o episcopie bulgaro-română, al cărui prim episcop a fost S. S. Nathanael, român Basarabean, care a slujit în bisericile românești în limba românească.

Câți-va din Bulgarii renegați n'au rupt cu desăvârșire cu trecutul, au rămas credincioși eledenismului, nu din convingere, ci din motive ambițioase, cum fac și azi câți-va rătăciți frați de ai noștri.

Acestora, autoritățile turcești îngăduitore, le-au acordat o singură biserică în cetate, spre a se ruga lui Dumnezeu în limba grecescă, continuând până în zilele de față.

Acest eveniment însemnat a avut loc între anii 1870—77.

Un Român Macedonean.

(Va urma).

Propunerii actuale. Interesul față de sinodul arhidieceșan, e foarte viu. Dovadă multe scrisori ce primim și în cari se tractează chestiunile mai importante, cari ar pute să formeze obiectul debaterilor.

Dăm în următoarele unele propunerii, primite de la un harnic preot, cari pot fi

menindu-l. Codrul dórme și acum. Cel cu ochii negrii părea că se deșteptă dintr'un somn greu. Fruntea lui înaltă s'a luminat, și durerea întipărită pe față-i a început să se îmole, să se ștergă. Oftă din adânc și zise:

„Cele ce-mi spuți acum nu mi-s noue. Le-am mai auzit odată, de mult, răsărind din adîncul sufletului meu. După îngroparea ei... da atunci le-am auzit, în biserică, în genunchiat înaintea altarului... Dar apoi au venit îndochile și-au venit valurile lumii. Și le-am uitat... Tu astăzi iar mi le-ai redeșteptat. Dumnezeu să-ți deie bine... Da, da... Dumnezeu...!” Și a început să plângă iar... Apoi într'un târziu zise: „Dar tu de unde le știi toate acestea prietino? Cine ți-le-a spus?”

„Povestea și viața mea samănă cu a ta” răspuse acesta... „Dar ești după ce am ajuns odată unde ești tu acum. N'am mai dat îndărăpt... am mers tot înainte. M'am împăcat, nu cu soarta, căci eu soarta nu te poți împăca, ci m'am împăcat cu voința lui Dumnezeu. Mi-am zis „așa vrea Dumnezeu.” Dacă ași fi zis: „așa vrea soarta” ași fi căzut iar! — Așa înse muncesc, sufer, mă împac și mă bucur avînd ultima scăpare, și razim pe Dumnezeu, cel ce ne pórta de grije... Singur aci poți afla mîngăiere și tărie, numai sprijinit pe acest fundamînt poți să-ți duci traiul, și încă nu traiul adevărat. Nu teorii, nu sentințe filosofice, nu teoreme geometrice, nu descoperiri științifice constituie adevărata viață. Acestea sînt ajutoare laterale. Acestea nu vî pot ajuta în valurile vieții, așa ca să n'al lipsă de un sprigin mai înalt. Să nu crezi, că cei cari

is ca mine ar desprețui știința, sau iar sta în cale în dezvoltarea ei. Nu. Dar noi nu punem ținta în locul mijloacelor.”

Luna s'a ascuns în norii de la apus. Pădurea se înfórá din vreme în vreme, și șoptele se pierd în liniștea mórții.

Cei doi prietini pornesc spre casă, de mână ca doi copii...

După ce s'au așezat în paturile lor zise cel cu ochii negri: „Prietino e întăia órá că aștept atât de pacinic să vie somnul. Așa mă simt de nșor în suflet ca un copil. Tu ești geniul meu cel bun. Dumnezeu să-ți deie bine. Noapte bună.”

„Să dormi în pace, geniul meu cel rîu” răspuse cel cu ochi albaștri... Apoi adause: „Veți de pricepe că ceea ce e în mine „geniu bun” și în tine „geniu rîu” așa de pronunțat, așa de bătător la ochi, amîndouă acestea să află în fie-care om. Și tu ești și geniul bun și rîu pentru tine; și ești îni sînt pe lîngă geniul bun și geniul rîu...”

„Gîndește-te, că povestea asta a noastră să póte spune și despre un singur om, cu puține schimbări. Viața sufletescă — cu tainele nepătrunse — ce te aruncă în lupte, și te ajută în ele, viața ce te atrage spre Necunoscutul atot puternic, și spre fericire; și viața minții încăpăținate, care vrea să pîtrundă și să știe tot, căreia — de dragul noulor cunoștințe, nu-i pasă de te face nefericit, — acestea două tendințe sînt în fie care om. Datorința ni-e să le ținem în cumpănă, căci și una, și alta prea dezvoltată ne nefericesc... Gîndește-te bine la acestea iubite prietino... dar nu, mai bine lasă-le pe mîne... și acum adormi

ușor și lin, așa cum adorm și ești... Noapte bună...”

E liniște de mórte în chilie, și ingerii de pază li s'au pus la căpătul de strajă celor doi... Pendulul prăfuit numără clipele ce sbóră. Afară stelele, — flori albe de argint, — tremură, gata să se stingă, pe când de departe, — unde și unde vre-un cocoș ce-și numără zilele închis în vre-o cușcă, din libertatea lui de la țară de mai înainte, trimbă apropiatul zorilor. Orașul dórme adînc în somnul de dimineță, vrînd pare că să-și uite de șgomotul și vârtejul, ce în curînd se va începe din nou.

Alfus.

Mai ales este numele bun de cât avuția multă, și darul bun de cât argintul și aurul.

Cel ce samănă rele, rele va seceră, și rana faptelor lui va săvîrși; pe omul blînd și dătător iubesce Dumnezeu și deșertarea lucrurilor lui va săvîrși.

Cel ce miluesce pe sáracul, el să va hrăni pentru că din pînea lui a dat sáracului; biruință și cinste câștigă cel ce daruri dă; înse ia sufletul celor ce au.

Iubesce Domnul inimile curate și primiți sînt lui toți cei curați în căile lui; cu buzele va paște împératul pe norodul sîu.

Ochii Domnului păzesc simțirea și defaimă cuvintele celea fără de lege.

Paremă — Biblia din 1688.

considerate atât în particular, cât și în general pentru provincia întrăgă.

I. *Crearea unui fond provincial, ori diecesan* din care să se ajutoreze de o cam dată preoții cei mai debili salariați, văduve, și orfanii de preoți. Pentru augmentarea și alimentarea fondului contemplat, să servescă, — între alte izvoare de venit, a) 5% din ajutorul de stat a fie-cărui preot gr.-cat. din întrăgă provincia mitropolitană. b) O cotă anuală de 12 corone din cassa bisericăscă a fie căreia parohie provincială. c) alte izvoare potrivite, ca anumite procente de la unele fonduri și fundațiuni, colecte, contribuții, repartiții ș. a.

II. *Infînțarea unei Reuniuni centrale de înmormântare* a Clerului din întrăgă provincia mitropolitană, eventualmente diecesană. Aceste reuniuni sînt inomis necesare. Cel puțin în ora morții, preotul român să fie asigurat, că succesorii vor avu cu ce să-i facă o înmormântare demnă de poziția lui.

III. *Facerea unui regulament pentru uniformisarea și egalizarea competențelor stolare și lecticale preoțesci*, în întrăgă provincia mitropolitană, cari actualmente sînt atât de variate și neegali, din care cauză se nasc atâtea divergențe și neînțelegeri între preot și credincioși.

IV. *Contragerea parochiilor*, unde această e posibil, fără dauna spirituală a credincioșilor.

V. *Acurarea de sesiune parochială*, unde este posibil — din teritoriul comunal, ori cumpărată prin arunc, făcut pe poporul credincios.

VI. *Purtătorii oficiilor protopopeschi să fie îndrumați, de către Superioritatea bisericăscă competentă, ca în termin stabilit și pe lângă responsabilitate proprie, să se prezenteze în fie care parohie districtuală și în prezența parochiului—administratorului local, cantorului, crâșnicului, curatorului bisericesc și a primarului comunal să erueze și specifice starea reală și faptică a actualului beneficiu parochial și despre acele să se redigieze un document în totă regula!* Apoi, tot cu concursul celor de mai sus, să se cercce modalitatea, în ce chip s'ar putea ameliora beneficiul parochial? În comunele, în cari sînt credincioși numai de religionea gr.-cat. să se insiste ca din teritoriul comunal, prin deciziunea reprezentanței comunale și aprobată de forurile competente, să se escindă, pentru folosința preotului, ca sesiune parochială, — acolo unde această nu există de loc, ori există numai într'un cuant insuficient, — atâtea jugere catastrale de pămînt, câte rațional cultivate, ar asigura existența onorifică preotului; iar în comunele, în cari, din una ori altă cauză, nu ar fi posibilă escindarea sesiunii parochiale din teritoriul comunal, acolo prin arunc, făcut pe poporul credincios, ori din alt izvor de venit să se cumpere și întregăscă sesiunea parochială! Să se oblige credincioșii, din fie care parohie gr.-cat., a presta preotului lor, câte 1 zi de lucru cu carul; iar cei cari n'au car câte 2 zile cu palma. Să se oblige poporul credincios ca se presteze, — pe cum prestă invetătorului și pe cum primesc oficianții de ori ce categorie, relut de lemne, pentru cancelaria și chilia parochială!

Nu ne trece prin mînt să impunem sinodului archidieceșan, eventual aceste propuneri. le-am înregistrat, ca să dăm ocazie celor chemați să mediteze asupra lor, și ce e bun să țină.

REVISTE.

Germania. S'a sters din legile țării §. 2, care exila pe ori ce iesuit numai de aceea că era iesuit. Iesuiții înse tot nu se pot stabili, se crede înse, că nisuițele Centrumului își vor ajunge scopul și așa cu vremea se vor șterge și §. 1 și 3 ca să se pōtă restabili ordul iesuitorilor în Germania. Lucru natural, că protestanții nu mai pot de necaz căci li-se pare, că prin ștergerca §-lui 2 s'a nimicit pacea ce domnia între „confesiuni.“ Li-e frică, că iesuiții vor recatolisa Germania, mai ales, că Wilhelm e așa prietin bun cu Vaticanul.

CORRESPONDINȚE.

PREDICA ÎN BISERICĂ.

— Resumet. —

Selagiū, Marte n.

Despre predica în biserică am cetit mai mulți articoli de multă valoare în prețuita foie „Unirea.“ Au sulevat mai mulți frumose opinii cu privire la acest obiect, tōte înse au fost date nitării; dar de lucru serios, pe cum cu durere sîntem nevoiați ca se constatăm, nimenia nu s'a apucat. S'au făcut planuri mărete; înse nimenia nu le duce în deplinire. La ce se atribuim acest lucru dnreros? Dōr împrejurările ne sînt atât de favorabile în cât de o radicală renovare pe acest teren nu este lipsă?

Dacă am cugeta așa ceva am fi într'o rătăcire de tot mare.

Să privim jur de noi și pe deplin ne vom convinge cum stăm.

Când au amenințat preoțimea noastră un pericol mai mare ca în timpul critic în care trăim azi?! Antecesorii nostri au avut a se lupta cu multe neajunsuri materiale, dar barem au fost scutiți de francmasonism, de turburători de ai poporului, și dacă pe lângă tōte acestea și de au flămândit, au flămândit în linisce, scutiți de acest element. Azi înse s'au schimbat lucrurile.

Luminații timpului, cu tōtă puterea se luptă în contra bisericii. Își tind aripile și preste poporul nostru, îl înstrăineză de aceea, de ce tōte vitregitățile timpurilor preste care au trecut nu l'au putut abate — de biserică. Pe lângă acestea din poporul nostru așa zicēnd seade curajul după adevărurile bisericii noastre, după legea sfintă a lui Dumnezeu și după invetăturile aceleia; și e luat înainte de curent, și sēmînța necredinței nu numai că e pericol de a încolți, ci chiar începe a și rēsări. — Când apoi vedem că apărătorii credinței, preoții, ar pași într'u apărarea instituțiilor bisericesci, se întălnesc cu poporul resculat în contra lor. Ba mulți preoți ar apăra dară nici nu știu prea bine că ce, cu atât mai puțin aceea că cum.

Trebuie să recunoșcem că mare parte a preoțimei noastre, după ce a pașit pe terenul păstoririi, e silit să păstōrēscă mai

mult după subsistență, și adevăratei sale ehiemări fōrte puțin satisface, parte că nu îi permit împrejurările materiale cu cari se luptă, parte — și ce e cu mult mai verosimil — că îi lipsesc mijlocele intelectuali. izvōrele științei, cu cari să se armeze. De aceea sînt siliți a suferi calamitățile, cari vin asupra-le, neputincioși de a face ceva.

Cu toți ne luptăm în contra spiritului rētăcit de azi care predomină. Starea detestabilă în care sîntem nu mai are lipsă ca să fie mai mult discutată, să o mai espunem, această cu toți o simțim.

Nu, de această nu avem lipsă. Ci cu toți trebuie să ne întindem mîna după adevărata medicină.

Ce au fost aceea cu ce au cucerit Apostolii lumea, ce au fost aceea ce au străformat lumea și au îmblândit în tōte timpurile moravurile popōrelor? Cuvîntul lui Dumnezeu!

Omenimea azi încă flămândește și înșețosează după adevăr, și-l cērca pretutindina numai la adevăratul izvor — nu, ba de acela încă s'ar lăpēda. Aci e medicina și pentru omenimea bolnavă de azi. Recunoscută medicina e această, și mulți au scris la acest obiect, ne-au servit cu planuri fōrte bune, dar nu le esecută nimenia.

Dacă au fost lipsă când va de înșenătoșarea societății omenesci, așa azi e timpul cel mai suprem. Aci vedem că preoțimea se luptă contra socialismului, colo în contra pocăiților, alții în contra altor inimi, toți dușmanii bisericii noastre. Din zi în zi cetim căințe și lamentări, dar de mijloc de sanare nimenia nu se apucă, de și acest mijloc așa de repetite ori au fost pertractat, din tōte punctele de vedere în tōte gazetele și mai vîrtos în prețuitul nostru organ „Unirea.“

Au trecut timpul căințelor și a plăngerilor. În pericolul în care sîntem azi avem lipsă de leacul, cu care să însănătoșem societatea — poporul nostru. Să nu fim în rătăcire înse, poporul nostru nu gonesce adevărul și legea dumnezească, ci nu le cunoșce; și chiar aceia cari pentru moment se par a o atăca, în internul lor înșețeză după ea. Spiritul bolnav al omenimei se va vindeca numai receptul să-l scim prescrie.

De aceea eu fac un paș mai departe și rog pe acei bărbați ilustri de mult merit ai clerului nostru, din centrul cultural dela Blaș, ca să binevoiēscă a ne subministra acest mijloc cu care să insanăm moravurile rele cari încep a se incuiba în poporul nostru, și să edele un „Amvon“ sau „Predicator“ în care se apară pur și simplu numai predicii bune.

Întăietatea cu tōtă plăcerea li-o înbiem.

Dacă înse în acel centru nu ar afla echo glasul nostru, atunci să ne aliem noi preoțimea rurală, și să ne apucăm de lucru. Să ne aliem noi preoțimea selagiană. Dacă nu au alții acest curaj să avem noi, căci cu toți mai fără de nici o escepțiune avem lipsă de acest mijloc.

La lucru deci Prea Onorați Frați! Între noi este rēul, și noi ne putem lecu. Să nu ne tot căim și plângem ci să facem ceva. Să ne unim și aliem cești din cele 12 tracturi protopopeschi din Sēlagiū, și cred că nu voiți fi în rătăcire a crede, că și cei alaiți Prea Onorați Frați din Provincia mitropolitană se vor uni cu noi, și ne vor fi

întru ajutor întru a duce în deplinire un lucru de atâta importanță.

Să nu negăm, în literatura predicii sîntem foarte sîraci. Celea mai multe predici cari le avem pînă acuma nu ne îndestulesc, și multe nu sînt acomodate timpului. Și să nu fim lipsiți a ne folosi tot numai de izvîre străine, pe cari p_ote mulți nici nu le au la îndemînă. Să ne facem noi preoțimea greco-catolică română un capital de predică.

Sub președința Reverendissimului Vicariu al Sălajului, într-o conferință conchiasmând spre acest scop, să se sfătuescă preoțimea în meritul lucrului acestuia, și se facă un apel către preoțimea întrîgă din diecesele sufragane, și ne vom convinge că ore îndreptățite sînt plîngerile noastre, și că ore fi vor de acel acord, ca se primescă acest mijloc de sanare a rîului.

Deci pe timpul pe cînd se vor începe conferințele tractuali să mediteze fie care dintre noi asupra acestui lucru, să luăm în desbateri detaiate cestiunea ac_asta, să ne îmbărbătăm la lucru, și să ne îndreptăm către Excelentissimi capi ai dieceselor noastre să ne fie întru ajutor prin îmbărbătare, și acei cari au curajul la lucru nu vor aștepta mai multe rugări și sollicitări, ci se vor pune la muncă.

Încă odată, nu voim să auzim mai mult cînte și lamentări, ci voim să vedem lucrul întrupat.

A. D.

DIN DIECESA ORADANA.

H.-Pályi, 18/III. 1904.

În 17/III a. c. s-a ținut în districtul protopopesc de *Leta-mare* primul sinod tractual, în ambitul parohiei rutene de Leta-mare. De față au fost — afară de unul morbulent — toți preoții tractuali, în frunte cu Rvndia. dn. protopop — *Antoniu Papdan*, șeful tractului. Ședința a fost precedată de sta Liturgie, celebrată de întreg corpul, — cîntările liturgice le-a predat un cor improvisat de câți-va domni învățători, — iar concinnea sacră a ținut-o parocul Pociului, *On. Iuliu Szabó*. Dl Szabó a răpit cu sine auditorul la sferi sublime, unde chemarea, abnegațiunea desăvîrșită, — prudenta veritabilă fac din preot — creatură debilă — erou, împodobit cu aureolă vrednică de sînții cerurilor. . . În adevăr mult ni se recrează sufletele, de — atâta zeci de ani setoase după adevăruri, la izvîrele destăinuie de confratele Szabó. — Publicul laic, ce umple naia bisericii — sorbe cu adevărat deliciu divin apele cristaline, recortore, ce curgeau valuri în vorbirea oratorului talentat. . .

Apoi a urmat ședința. Vrednicul, — și-n lupte pentru interesele vitale a sînteii Bisericii încarunțit — șef, prin cuvinte alese, desfășurând motivul și scopul adunării prezente, făcînd elogii binemeritate la adresa prea bunului Arhieru, că s'a îndurat a deschide grațios teren preoțimei spre o muncă cinstită, împreunată cu perfecțiunea proprie — deschide ședința. Notar ad hoc *On. D. I. Szabó*. După o discuție animată asupra diferitelor cestiuni actuale — se purcede la alegerea concionantului, tot odată spiritualului pentru sinodul venitor. La ru-

gărea generală acest rol important îl primește dl protopop. — Se alege apoi disertantele ședinței următoare în persoana părintelui *G. Hubic*, preot de Hosszu-Pályi defigîndu-i se pentru lucrare tema: *"Mod practic de a impune penitentului în sfînta Taină a Mărturisirei canon, — cu deosebită privire la restituire."* Urmază mai multe propuneri, deslegarea unor dificultăți obvenite în viața păstoririi sufletești. În urmă dl protopop îndemnaînd pe cei prezenți a-și potența dragostea față de emiientul lor Păstor diecesan, prin aceea mai cu samă, că vor fi promți esecutanți ai dispozițiilor Lui salutare, urînd tuturor darul dumnezeesc întru lungime de zile — declară ședința de închisă. . .

După ședința am fost cu toții poștiți la masa ospitală a părintelui local — *O. D. Mosolygó*, de unde recreați și trapesce — ne-am relators fie carele la vatra sa, ducînd cu noi dulci suveniri, dulce speranțe: suvenirile unor minute petrecute în adevărata școală pentru viață; speranțele unui viitor, pentru s. Biserica mult promițtor!

G. H.

Cătră P. T. Cetitori!

Din nou rugăm pe *On. Abonenți*, cari sînt încă în restanță cu abonamentele de pe anii trecuți să binevoiescă a le trimite fără amîinare, avînd și noi cele mai mari lipsuri.

Administrațiunea.

Noutăți.

Întru mărirea lui Dumnezeu. Repărîndu-se s. Biserica edificată prin fostul Preposit Canonial *Gavril Stoica* — pe lângă poporul credincios au mai supra solvit *Pr. St. Domn* proprietar *Köl Ferencz* și *Dna-sa* 12 corone, — *Vasilie Harșia* coperator *Maria Covaci* și *Iuliu Vasilica Gora* a lui *Trifan* din *Sămertiu Cîmpie* câte 2 cor. *Danil Harșia* 10 cor. — *Ungur Gavril* lui *Achim Gregore Ungur* a *Todorichi* — *Simion Sămertenu* câte 2 corone. *Mitru Gora* a *Todorichi*, *Ianos Graur*, *Sandu Gora* a *Aronesei Casoni Sándor*, *Ungur Dumitru*, *Mileșan Pascu* câte 1 cor. În fine pe sama *S. Biserice* ce sa înoiți, credinciosul poporan cu puțină stare, dar cu mare inimă față de lăcașul lui Dumnezeu, *Mitru Gora* a *Todorichi* cu soția sa *Raveca Covaci* din *Milasd*, în acest an au cumpărat un frumos ornat Preotesesc cu tote cele ce țin de acela în preț de 85 corone. apoi credinciosul *Plutz Sándor* rom. cat. cu *Dna Farkas Rozalia* ev. ref. din tîrgu *Murșului*, au cumpărat pe sama *Biserice* la paravaltnic un covor mîru de mătasa, și pe altar asemenea o față frumoasă și 2 făclii mari în preț de 24 corone — și *Dóna* ciripuri cu flori pe altar. Dumnezeu să le răsplătescă insuțit, *Milășel* 11 Februar 1904 *Daniil Hărșian* paroch. gr-cat.

La Roma. Mai mulți amici și cunoscuți ne-au întrebat, dacă avem de gînd să pornim un peregrinaj la Roma? Răspundem la locul acesta, ca să p_ote ajunge la cunosciința tuturor, că da, sîntem gata a porni lucrările pentru un peregrinaj la tîmna și pentru cazul cînd se vor înscrie cel puțin 40 persoane. Prețul de călătorie

va fi 100—120 fl. pe cl. II cu întreținere completă în Italia.

Aniversarul de 400 ani de la mórtea lui *Stefan cel mare*, se va s_erbători în tota România. S'a înat în program și peregrinaj la mormîntul lui în *Putna*. Ministrul *Haret* a dispus, ca zina de 2 Iulie, data acestei aniversări, să fie s_erbătorită în mod deosebit de tinerimea școlară.

De la societatea meseriașilor nostri. *Dl. I. Brut Hodoșiu*, director la banca „*Patria*“, a intrat între membrii fundatori ai societății meseriașilor din *Blaș* plătînd taxa de 100 corone pentru care faptă comitetul societății își ține de plăcîntă datorința a-l aduce vina sa mulțămîtă.

Cine își iubeste grădina și voiesce se aibă cele mai frumoșe flori și mai bune legume, acela se cumpere semințele de la *Edmund Mauthner* furnisorul curței imp. și reg. în *Budapest* str. *Rottenbiller* 33. La cerese trimite gratis și franco un catalog ilustrat de 226 pag. Catalogul conține afară de cele mai renumite și bune semințuri, și o neîntrecută abundență în cele mai nou_e flori și legume.

Ai dureri? — Folosesc *Fluidul Elsa*, care folosește la cele mai multe morburî, bună oră *reumă*, *umflăturile*, *morburî de spină*, *junghiuri*, *ferbințală*, *sgărciuri*, *bateri de inimă*, *respirație grea*, *durere de dinți*, *mirosul greu din gură*, *slăbirea de ochi*, *nerozitate*, *morburî de grumazi*, *scrofule*, *răni*, *înghețare*, *orbanț etc. etc.* În timpul mai nou s'a pus în circulație mai multe feluri de imitațiuni sub numele de: *Luisa-Fluid*, *Gold Elsa-Fluid* etc. fie care se fie atent și se nu se lase amăgit de aceste. Adevăratul este numai *Elsa-Fluid*. Ca se încunjurăm relele ce pot se vie asupra noastră și consult și practic se avem la îndemînă tot de una *Fluidul Elsa*, 12 sticle sau 6 sticle mari trimite pentru 5 corone franco. *Feller V. Jenő* farmacist în *Stubica*, Centrale 82 (com. *Zágráb*).

Economi cari doresc să albă o recoltă grasă să-și procure semințele de lipsă de la *Edmund Mauthner* furnisorul curței imp. reg. în *Budapesta* str. *Rottenbiller* 33 Firma trimite, la cerere, gratis și franco catalogul său de 226 pag. Prețurile și a semințelor celor mai alese sînt moderate. Cu deosebire sînt de amintit napii de nutreț și diferitele semințuri de cereale.

Neorolog. Miercuri sara a trecut la cele eterne *Ana Dulog n. Fekete Negruțiu*, sora neuitatului canonic *Fekete* și mătusa și erasc_otoarea numeroșilor săi nepoți. Nu credem să fie vre-un fost elev al școlilor de aici, care să nu cunoască sau să nu se fie împărtășit din bunătatea fără margini al acestei octogenare, care prin frumoșele sale calități era cunoscută la *Cluș*, *Gherla* și *Blaș* unde a petrecut aproape totă viața sa. Ea s'a stins Miercuri sara ca o lumină ce se sfîrește, a plecat la eternul repaus și eterna linișce, ea, care nici odată nu scia ce-l odihna. În mormîntarea-i va fi mîne și va fi demnă de ea; la dorința repausatei, predica funebrală o va rosti protop. *Niculae Solomon* de la *Luduș*.

† *Mihail Dăian* cleric abs. gr-ort. născut în *Săngătin*, de present învățător în *Cenade*, a murit de pneumonie plîns de biata-i mamă remasă fără ajutor. Chorul clericilor de la *Sibiu* au cîntat doios și frumos, iar studenții nostri i-au pus pe sicriu o cunună.

Odăchnescă în pace!

Să caută!!

în Blaș o, chilie și culină s_ănătosoă cu lumină îndestulitoare, — cari să se p_ote da închirie cu începutul lunei Mai.

A se adresa la

Librăria Seminarială.

PARTE SCIINȚIFICĂ-LITERARĂ.

Cele două fețe ale lumii.

Povestire prelucrată după L. Wesskirch.

(Continuare.)

„De ce — Îacă vezi, pôte-că eu mă pot gândi, ce se petrece acum în sufletul tău, pentru-că și eu am învățat a cunoaște această, a două, ticăloasă față ce o întorce lumea acum cătră tine. Știi, că m'ai ris atunci, când ți-am povestit de cele două fețe ale lumii?”

„Acum nu mai rid.“ zice Iova încet.

„Și atunci dară pôte-că...“ Un zimbet trecu peste buzele lui Petrea, el își mută scaunul lângă Iova, „mai știi, că atunci în sara aceea, colo peste luncă, mai numit „un cârtițoiu“. Uite vezi, pôte-că eu vreaș, ca tu acum să capeți o părere mai bună despre mine.“

„Apoi da, ți-am zis, că ești un cârtițoiu, pentru-că tu la toate ale mele nu știai, de cât să cârtesci.“

Dar Iova deodată spăimântată se uită la el cu ochii plini de lacrimi. Da, în sara aceea! Și deodată cu răspunsul asta îi veni în minte și întrebarea lui: că ore n'ar vrea să vină ca nevastă în căsuța lui cea atâta de singuratică? O glumă întrebarea, o glumă răspunsul. Da, și totuși, dacă i-ar fi răspuns alt mintrea, cât de hodinită ar fi ea acum cu tată-so, la omul ăsta, la ăst om minunat, care e mai blând cătră cei nenorociți, de cât cătră cei norociți, carele se uită la Iova Marian, cea sērântocă, cu aceiași ochi măgulitori, ca și la Iova cea găsdacă, ba încă cu ochi și mai blândi, și mai de la inimă, în cari inima ei rănită stă să se cufunde. Ea întinde mâinile, ca și când s-ar apăra de ceva. Ca să ajungă morăresă, ar fi fost în stare să se lupte cu îndrăsnelă, fără nici o temă, să-și câștige pe feciorul de morariu, cum i-și silește cine-va norocul câte-odată, — dar aici, mai bine ar fi murit, de cât să cuteze prin vre-o privire ori vre-o vorbă a se linguși ori a-se îmbia. Chiar mila aceea mare, ce o vedea ea în ochii lui, îi luă tot curagiul. Numai să nu-l facă a crede, că din lăcomie acum e mai preținosă cătră el ca altă-dată!

Punându-și mâinile pe față, cu un strigăt neînțeles se aruncă pe ușă afară în noaptea întunecată, acolo iertându-și plata pe masă.

Clătinând din cap adună Petrea banii.

„N'am încătrău, trebuie să fi duc eu.“ El zimbă și nu se părea de loc prea supărat de asta. — Iova înse alerga pe drumul cel pieș, ca alungată de ceva, și nu se opri până pe delul de la Vremesci, unde zări arpile negre a morii de vînt.

În casa de gătela a morăresei erau ferestile luminate. La intrarea în casă vădu pe Oanea în scurteica sa de lucru cu șepcută făinosă în cap, ținând în mână o cană cu must și turnând din ea în pahare.

Lina, întorcându-și capul, zice: „Îacă Iova! Poți bea și tu cu noi un pahar de must la logodna mea. Oanea, tórna-î și Iovei un pahar de must.“

Morăresa ședează înfoiată la masă și plecând din cap zice: „Astăzi s'a împlinit cea

mai plăcută dorință a mea. Așa-î Iovo, că și tu știi, cum m'am trudit eu tot de una, să o capet pe nepoțica asta a mea de soție pentru feciorul mieu aici la moră?”

Iova știa, că morăresa se trudia altă dată cu totul pentru altă noră. De astă dată totuși fu cuprinsă de mânia la gândul, că Oanea îi cerea ei întâlniri, pe când cu Lina era făcut înțelesul, o mânia, fierbinte mânia — și alt ceva nimic, nici cea mai mică durere, că doră ar fi amăgita în dragostea ei. Ea se uită lung la fecior, care stă în mijlocul casei zăpăcit și roșind la întrebarea ei mută fără vorbe. Aibă-l cea alaltă; nici un sentiment de a-l avea ea pe Oanea nu se trezi în inima ei. Și de aceea liniștită le da mâna, poftindu-le tot binele. Morăresa o privia cu codă ochiului plină de neîncredere. Bine vedea ea, cum îi stringe Oanea mâna de sta să i-o rupă. La ieșirea Iovei din casă, Oanea numai de cât a fost după dînsa.

„Am să-ți spun ceva, Iovo,“ îi șopti el încet la urechie.

„Eu încă,“ răspuse Iova, fără a-și domoli vorba.

„Atunci dară, după ce se vor culca cu toții, să ne întâlnim în șopru de la spatele morii. Bine-î?”

„Ba nu, ci mîne la două ceasuri după ameză sub nucul cel mare din grădină,“ răspuse Iova, suind pe trepte în sus.

Oanea rămase opărit și în zăpăcela lui nu băgă de samă, că după ei se deschise ușa încet. O întâlnire la lumina sōrelui nu era de loc aceea, ce visa dînsul. Dar apoi se mângăie: la lumina sōrelui se începe și apoi urmăză mai de parte la lumina lunii. Un făcău așa de vioiu ca dînsul o aduce asta la trebă.

Ștefan Marian șede deșebelat în scaunul său cu jilt. „Rău, Iovo, rău de tot pentru noi, ca și când cineva ne-ar fi vrăjit! Eu așteptam, ca cu totul alt cineva să fie morăresă aici.“

Iova îi neteșese pe față: „Nu te supăra, tătucule, îo, pe drept să-ți spun, că mai bine mă aflu în casa asta ca servitoare, de cât cum m'ăș simți ca morăresă.“

Ziua următoare era zi de Duminecă. Iova se duce la biserică, acum nu de dragul ómenilor, ci de dragul cătră Dumnezeu, ca să-î mulțămescă pentru cele trei zile bune ce i-le rînduise în casa lui Petrea Halău.

Apoi, după biserică, avu mult de lucru pentru că după ameză aveau să vină toți prietini și prietinile spre gratulare la logodnă, și morăresa avea mulți prietini. Mai întâiu se arată preotul cu preotesa; apoi urmăză Andreoia cu bărbatu-so și cu Culiță, Anghelóia cu bărbatu-so și cu fecioru-so și Anisie cu Franțul ei, carele pentru o durere de picior a fost dispensat de miliție, și Anisia a pus lucrul la cale: peste trei săptămăni avea să fie nunta.

După ce se puseră pe masă aluatele și se cam deschiseră glasurile óșpetilor de vinul cel bun, Iova pe nesimțite se strecură din casă. Oanea numai asta a așteptat-o. Într-o clipă și el e pe ușe afară, gîndind că nime nu i-a băgat astă-dată de samă. Cu puține sărituri ajunge în grădină.

„Iovo! Drăguță, prea iubită mea Iovă!“ O cuprinde, o stringe la pieptul său, ca și când ar vrea să o turtescă. Nu mai cât bucuria lui a fost scurtă; Iova îl împinge ca pe un copil. Și nici macar mânia nu simțese într-asta.

„Ți-ai pierdut mintea, ori ce? Pôte că gîndesci, că io-s Lina?”

„Iovo! Dar nu mai chîemat tu inșă-ți la întâlnirea asta?”

„Da,“ zice Iova, „ca să ne înțelegem dar nu la sărutate. Întăiu și mai întâiu ia-ți darul tău înderăpt,“ zice Iova împingendu-i un pachet în brațe. El simțese că-s păpușii lui. De ciudă îi aruncă jos.

(Va urma.)

Cestiuși liturgice.

III.

Întrebare. Preotul prin aplicarea particulei la proscomidie amintese pe cei înșcriși vii sau morți, dar tot o dată are dreptul și puterea, să amintescă, pe cine va vré din ai săi vii sau morți.

Ore nu comite preotul prevaricație în sacris atunci, când de la cineva primesce stipendiū, ca să aducă jertfă la intențiunea lui, și el face pătași la acea jertfă și pe ai săi?

Răspuns. Nu face niměnuia nici o nedreptate. Dn altmîntea răspunsul la întrebarea acesta se cuprinde în cel dat la întrebarea II.

IV.

Întrebare. Poporul încă așteptă, să audă sub s. liturgie numele acelora, pentru cari pōrtă prescurile. Ore când e mai consult, să se facă această amintire? Când să se amintescă viii și când morții? Eū nu am aflat uniformitate în privința acesta. Unii fac amintire înainte de Ectenia „Rugați-vē cei chemați.“ alții când ies cu s. daruri și erăși alții în fine la părăstas. Cari pured bine, și cari greșit?

Răspuns. Părăstasul e funcțiune de tot deschilinită de s. liturgie și are numai puterea unei rugăciuni, așa dară numai putere împetrătore și în urmare efectul și-l produce numai „ex opere operantiam“, adecă după mēsură vredniciei morale, în carea se află preotul, cel ce sevărășese părăstasul, și aceia, în numele cărora îl sevărășese. S. liturgie dimpotrivă își produce efectul numit ministerial sau mijlociu „ex opere operato“, adecă în virtutea jertfei celei de preț nemărginit a Trupului și Săngelui Mănuitorului, și în urmare efectul acesta este absolut sigur, dacă sînt capabile de a-l primi persónele, pentru cari se aduce jertfa. Din acestea urmăză, că aceia, pentru cari se aduc prescurile, aū să se amintescă în s. liturgie.

Eră amintirile viilor și ale morților aū, să se facă în s. liturgie 1) în taină în proscomidie,¹⁾ apoi 2) în taină ori cu glas la Întratul cel mare după cuvintele „Pe citorii sîntei bisericii acesteia“²⁾ și 3)

¹⁾ Lit. ed. Blaș 1870. p. 58. și 59.

²⁾ L. c. p. 82. și 127.

în taină după consacrare.¹⁾ În special amintirea morților, de cum va este permis a-i aminti cu glas și la auzul poporului, se obișnuiesc a se face și înainte de Ectenia „Rugați-vă cei chemați Domnului“²⁾ și anume așa, că se rostesc cu glas Ectenia morților.³⁾

Am zis, că de cum va este permis a aminti pe cei morți cu glas și la auzul poporului. Căci amintirea acesta cu glas și la auzul poporului nu se permite în tot de una. Timpurile, în cari nu are loc amintirea publică a morților, sînt cele 12 zile de la Nascerea până la Botezul Domnului, săptămîna cea dintîiu a sfîntului Post, sfînta săptămîna mare, săptămîna cea luminată de după Paști și Rusaliu, și serbătorile cele mari în cari, timpuri nu se fac amintiri publice „defunctorum“, eră a pomeni în taină pe cei morți nu este oprit nici chiar în ziua de Paști.⁴⁾

De altmîntea se înțelege de la sine, că de cum va prescurile se aduc mai tîrziu, dară totuși mai înainte de începerea consacării, spre producerea efectului ministerial al jertfei este de ajuns, ca amintirea să se facă în taină nemijlocit înainte de consacrare.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut:

Protocolul congresului național bisericesc ordinar al metropoliei Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, întrunit în Sibiu la 14 Octobrie 1903. Sibiu 1903. prețul 2 cor.

¹⁾ L. c. p. 94 și 140.

²⁾ L. c. p. 72. și 122.

³⁾ L. c. p. 190.

⁴⁾ Conc. prov. I. din 1872. T. VI. c. al. ult. p. 127. ur.

Adjutus secundus: **Katholikus vallástan, I rész hiltan Szatmar Németi 1904** prețul 1 cor. 60.

Prof. Emil Sabo. „**Cântece**“ Poesii lirice. Prețul 1 cor. + 10 fl. porto.

Prof. Alexandru Ciura **Visuri trecute**. Schițe și novele. Prețul 1 coronă.

Prof. Dr. Elefterescu: **Despre prietenie saș amioiție**, 27 pag. prețul 30 bani.

Dr. Elefterescu: **Despre beuturi și relele alcoolismului în poporul nostru**, conferință ținută la societatea culturală „familia“, pag. 32.

Posta redacțiunii.

D. P. Am uitat să pomenesc în scrisore, că aci se editază numai scrieri bisericesci și scolare. Folia noastră nu are tipografie.

I. R. Se va publica. Rugăm inse pe toți cei ce doresc să ne comunice ceva, să lase lungile introduceri, cari numai disgustă adese pe cetitor. Cestiunile actuale sînt acum cunoscute de toți.

Un participant. Va urma în numărul viitor.

Posta administrații.

Corbu pe 1902. Dr. E. B. Teaca. pe 1904. M. C. Abrud, pe 1904. Buteni pe 1904 sem. 1. Atud pe 1902 sem. 2-le și 1903 sem. 1. Lascud pe 1904. Făggor pe 1904 sem. 1. Szatmár-Zsadány pe 1900 sem. 2-le și 1901 sem. 1. Gárdány pe 1904 sem. 1. Oarța de jos pe 1904. Chiralești pe 1904 sem. 1. Szombatság pe 1903. Siciu pe 1903 sem. 2-le și 1904 sem. al 2-le. Gaura, Pristop, Curtuișul mare, Somcuta mare Remetea, Buciumi și Varau, toate pe 1903 semestrul 2-le. Odorheiu pe 1903. Așteptăm conform înțelesului avut, și de la celelalte parochii. Ios. R. Orade, pe 1904 ianuarie — Martie G. B. Orăscu, pe Iuliu — septembrie 1903. Ne rugăm și de rest. Dostat pe 1903. Baia de Criș pe 1904 sem. 1. Tulgheș pe 1899. Alecuș pe 1904. Oravița rom. pe 1903 sem 2-le și 1904 sem. 1. Mușca pe 1900. Bobota pe 1902 sem. 1. Vă rugăm a ne trimite și

restul. Breșe pe 1901 sem. 1. Binevoitii a trimite și restul până în 27/5 1902. Silvașul de jos pe 1904 sem. 1. Mălaș pe 1904. Jil-Coroiești pe 1904 sem. 1. Mureș-Ciuciu pe 1900 pătrariul al treilea. Binevoitii a trimite și restanța până aci, căci avem mari lipse. Batarcs pe 1899. Binevoitii a trimite și restul, căci și noi suntem lipsiți. Boinesci pe 1903 pătrariul din urmă, și 1904 pătrariul prim. G. P. de Bănești pe 1900 April — Decembre și 1901 Ianuar — Martie. Vă rugăm și pentru restul de până aci. Boițari de sus pe 1901 și 1902. Ieni pe 1904. Baru mare pe 1903. Orda superioară pe 1899 pătrariul ultim și 1900 pătrariul prim. Inđuz pe 1904 pătrariul prim. Bréb pe 1904. Bărsăul de jos pe 1904 sem. 1. Căpeliu maghiar pe 1903 și 1904. La coresp. dto. 3/2 1903 Vă rămănem datorii cu răspunsul. N'am meritat tonul acela. În Bădăcin a mers la adresa persoanei; și e o chestiune acesta nu numai de drept, ci și de o considerațiune mai înaltă etică. Ragla pe 1901 sem. 2-le și 1902 întreg. Varotia (p. Subcetate) pe 1902 sem. al 2-le. Așteptăm și restul, conform promisiunii făcute la început. Silvașul de sus pe timpul din 1/II. 1903 până în 1/II 1904.

Editor și redactor răspundător:
Aurel C. Domșa.

18 (2-3)

Edict.

După ce Maria Boloșiu născută în Bărbăteni superior de 9 ani cu infidelitate părăsindu-și pe soțu-i legitim Dan Zaharie din Lupeni, fără ca să i-se scie ubicațiunea, ca respectivul să potă urdi proces de divorț contra-i, se provocă ca în termen de 1 an și 1 zi să se însinue la of. Protopopesc din Petroșeni, alt cum procesul se va pune în eurgere și fără dînsa.

Petroșeni 12 Martie n. 1904.

Stefan Radic,
protopop gr.-cat.

Comunicarea trenurilor

prin gara Küküllőszög (Blaș)

(valabil din 1 Octobrie 1903).

cătră	gara		de la
Teuș — Tövis			
226	persone	persone	102
1246	mixt	mixt	215
735	accelerat	accelerat	904
252	accelerat	accelerat	1228
Copșa — Kis-Kapus			
104	persone	persone	221
216	mixt	mixt	1243
905	accelerat	accelerat	734
1229	accelerat	accelerat	251
S ó v á r a d			
403			826
248	mixt	mixt	650

(29) 20—20

Fundat în anul 1789.

ERNEST KRICKL & SCHWEIGER,

literanți de curte ces. și reg. pentru materie de mătășă și ornamente sacre.

Viena I. Kohlmarkt 2.
„la porumbul alb“.

Recomandă

ornatele sacre, pregătite strict după ritul grec, ca de es. falone, diaconale, sticharii, saccos, omofor, epigonation, mitre, mandii, plascanice, baldachine, praporii etc. cum și toate utensiile și vasele sacre de metal, ca disc. ciboriu, cruce, chivot, artoclasie, tricheriu și dicheriu, cadelnițe, candelabre etc. toate pregătite solid și cu prețul cel mai ieftin de fabrică.

Cataloge ilustrate se trimit la cerere gratis și franco.

Senegin contra tusei, răgușelii, durerii de piept, ofiței, tusei măgărești, catarului astmei, greutății de respirat, lungorei și tusei sêci. **Vindecă sigur și repede.** Prețul 1 cor. 20 fl. și 2 cor.

Capsic unsore. Contra durerii de oșe, podagrei, reumatismului, răcelor, durerilor de cap, dinți și nervi, precum și scrintiturilor. Cele mai îmbătrânite bôle le vindecă. Prețul 1 cor. 20 fl. și 2 cor.

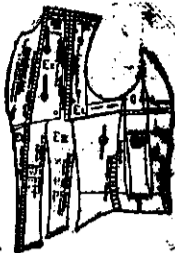
Centarin. Contra morburilor de stomac, precum lipsa de apetit, mistuirea rea, catarul și aprinderea de stomac, greata și vomarea, sgârciurile cele mai grele. Leac sigur. Folosește și la curățirea sângelui. Prețul 1 cor. și 2 cor.

Kaljdosarsaparil. Mijloc escelent pentru curățirea sângelui la sifilis, morburile tineretelor 1 sticlă 2 cor.

Laxbonbons. Închiderea scaunului e cauza diferitelor morhuri, pecum palpitarea de inimă, amețeli, dureri de cap și altele. Decî cine suferă de încheierea scaunului numai de cât se comandeză **Laxbonbons** zacharele purgative, plăcute și dulci la luat. Pețul 1 cor.

Chemicale, drogue, legături și bandagerie chirurgice. Instrucție pentru prepararea diferitelor vinarsuri, liqueruri, rum și altele. Teuri russice, Parfumuri, săpunuri, crem escelent pentru față și mâni. Articoli cosmetice, olei pentru păr. Esență pentru picatul și întărirea părului. Apa de gură și dinți pe cum și prav. Ori ce fel de articlu din branșă. Tôte forțe leftine. Faceți întrebare și Vê veți convinge.

Cornel Demeter,
apotecar în Békás-Magyar, 41 Bpest mellett).
12 (3-5)

marca fabricel

De mare însemnătate pentru Dame!

Fie care P. S. Dómnă își pôte însa-și pregăti cu o ușurință de neînchipuit

== talia sa după orî ce modă ==

cu ajutoriul aparatului de croit talie pentru dame

inventat de **Anton Guschelbauer.** A fost censurat de ac... ie.
și poșede nenumărate scrisori de recunoștință

Își are patenta și e scutit prin lege în tôte statele

*** Prețul unui aparat e 3 cor. franco rambursat. ***

== Se caută agenți ==

== Prospecte să trimit la cerere gratis ==

Cu tóta stima:

Antal Guschelbauer.
Sopron.

17 (2-52)

Recunoscute ca cele mai bune

Pluguri de oțel,

Grape tăvăluguri,

Mașine de sêménat Agricola

Mașine de cosit, sistem american,
pentru iarbă, trifoi și grâu

Greble de fin, otavă și seceriș,

Presse de paie și de fin

Presse Hydraulice,

Presse de pôme, stropitori de
struguri și plânté.

Aparate pentru uscarea

pómelor și a legumelor,

se pregătesc după construcția cea mai nouă, premiata, și le spedéză

PH. MAYFARTH & C-nie.

Fabrică de mașini economice, turnătoare de fier și pluguri.

Fundat în 1872 Wiena III, strada Tabor Nr. 71. **cu 900 lucrători.**

Premiate cu preste 500 medalii de aur și argint.

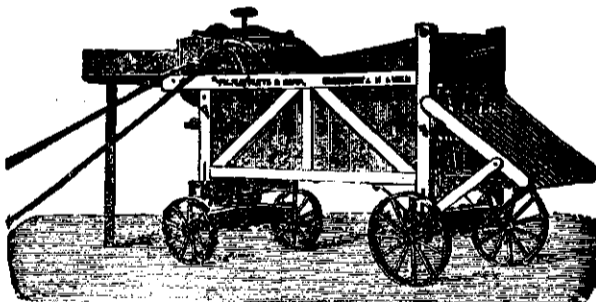
21 (1-10)

La cerere se trimite catalog gratis și franco.

== Se caută vëndători și agenți. ==

Mașină de îmblătit

purtate cu mânilé, cu vitele ori
cu motorii.

Jug pentru vitele de lucru,

Mașină de curățit bucatele, triere, mașină de
frecat cucuruză,

Mașine de tăiat nutrețul,

Mașină de tăiat napii, móră de urnială.

Locomotive, casse, cuptóre,

pumpe rotative,

tot felul de mașine pentru economie,

A V I S !

Am onóre a aduce la cunoștința P. T. Public că în atelierul mieu de tinicherie se pregătesc, conform cerințelor timpului de azi, tot soiul de lucruri în această branșă, și anume: tot felul de lucruri de tinichia (badog) aco-perișuri din tinichia dublă cu aprobarea comisiei de edificare, cade de scăldat, precum: și tot felul de lucruri pentru culină.

Să face atent O. Public cu deosebire la repararea stropi-tórelor de peronosporă.

Comandele și reparaturile din provincia se esecută iute și bine.

A se adresa la

Ignat Ebel
tinichigiú.

20 (1-3)

La Tipografia Semin. Archidiecezan din Blaș se primește un **învêțăcel** din casă bună, și care a absolvat cel puțin 3 clase gimnasiale.

Cruce sau stea dublă

electro-
magnetică

D. R. G. M. Nr. 88503.

Vindecă și inviorază pe lângă garanță: reumă, astmă, (respirație grea), insomnie, vijeirea urechilor, auzirea grea, epilepsie, nervositate, neapetit, gălbănare, durere de dinți, durere de cap, impotență, influență, precum și ori-ce morb de nervi. Morbosul, care nu se vindecă în timp de 45 de zile folosind aparatul de sub Nrul 88503, își reprimște banii numai decăt. Acolo unde n'a folosit nici un medicament, încercați aparatul meu; sum convins despre sigurul meu aparat.

Prețul aparatului mare e cor. 6. —
e de aplicat la morburî vechi.

Prețul aparatului mic e cor. 4. —
e de aplicat la morburî mai ușore.

Spediția centrală de vânzare îl trimite în țară și străinătate cu rambursă, sau dacă banii se trimit înainte.

SCHIEFFER D. SÁNDOR

BUDAPEST, VIII, strada Bezeredy Nr. 3
16 (2—52)

CUMPENĂ DE CASĂ GRATUIT!!!

Din cauza imbulzelei prea mari a marfel trimit în totă lumea renumita și de totă lumea plăcuta marfă din argintul de Mexico, și anume:

6 lingurițe, 6 furculițe,
6 linguri de masă, 12
lingurițe de cafea, 6 cu-
țițe de desert, 6 furcu-
lițe de desert, 1 lingură
pentru supă, 1 lingură
pentru lapte, 2 luminări
elegante pentru salon,
tote din argint de Mexico,

total 46 bucăți numai 6 fl. 50 cr.

Afară de acestea fie-care cumpărător pri-
mesce ca dar, și pe lângă garanță

o cumpenă de casă de o putere
de 12 1/2 kgr.

Argintul de Mexico este un metal alb (și din-
lăuntru) despre calitatea căruia primesc garanța
pe 25 ani. Spedițiunea se face ori prin rambursă
ori prin trimiterea banilor înainte.

SCHIEFFER D. SÁNDOR,
BUDAPEST, VIII, strada Bezeredy Nr. 3.

— Pentru 5 coróne —

trimit 4 1/2 chilo (vre-o 50 bucăți), bun și fin

⊙ Săpun de toaletă ⊙

pregătit din: trandafir, liliie, viole, resedă,
jasmin, lăcrămioare.

Banii să se trimită înainte, ori se vor ridica
cu rambursă.

Alexandru D. Scheffer,
Budapesta, VIII. Bezeredy 3.

TELEGRAMĂ!!!

Cel mai mare asortiment
in vestminte pentru Domni și
Dómnne, cu o croitorie proprie
modern aranjată.

Comandele după măsură, se ese-
cută din **materie din țară și**
străinătate, cu un preț moderat,
și se pregătesc după cel mai bun și
mai modern fasson.

La comandele din jur, eventual
dacă mai mulți inși la oaltă vor face
o comandă de cel puțin 100 cor. imi
trimit agentul meu cu colecțiunea de
mustre.

În urma deosebitei presta-
țiuni în preț și executare, i-se
ofere unui fie-căruia buna oca-
siune să se îmbrace bine, modern
și ieftin.

De binevoitorul sprijin
rugându-mă sum

Cu stimă:

(14) 3—6

B. Ascher.

— Mare deposit de vestminte
pentru domni, dómne, — deposit
de cămeși, pălării și cufere. —

Medieș—Medgyes.

(44) 18—20

30 zile se lasă
spre probă.

Din incredin-
țarea renumiților
fabricanți de cea-
suri americane
Scott John, Mar-

litt și Holzer, cari voiesc să-și facă
populare fabricatele lor și în Europa
și se dee un curs mai mare sistemul
de ceasuri Rostkopf Markt, se trimit
contra ramburs ori trimițând înainte
2-80 fl.

Un excelent ceas de busunar
Anker Remontoir „Patent Scott Watch“
cu o construcție masivă de 36 ore
cu un aparat de precisiune. Cu față de
email. Se dă garanță de 5 ani. (La
fie care ceas se dă gratuit 1 lanț aurit
și articole de reclam.)

Celor ce nu le convine li se retrimit banii.

M. I. HOLZER

mare deposit de ceasuri și juvaere.

(Austria) Krakovia Dietelgasse 66.

Liferantul oficialilor de stat.

Prețcuranturi se trimit la cerere
gratis și franco.

Se caută agenți.

— Anunțul se poate reproduce. —

Banca de asigurare

„TRANSILVANIA“

— întemeiată la anul 1868 —

în Sibiu, strada Cisnădiei nrul 5 (edificiile proprii),
asigură în cele mai avantajoase condiții:

contra pericolului de incendiu și exploziune,
edificii de ori ce fel, mărfuri, mobile, vite și produse economice etc.

— asupra vieții omului —

în toate combinațiile, capitale pentru cazul morții, asigurări de
zestre, de copii, rente, pe viață etc. etc.

Asigurări populare fără cercetare medicală.

Asigurări pe spese de înmormântare cu solvirea imediată a capitalului scadent.

Fonduri de rezervă și de garanție specială,

cu finea anului 1900: **1,303.572 cor. 15 bani.**

Valori asigurate contra incendiului:

72,420.299 coróne.

Capitale asigurate asupra vieții:

9,248.543 coróne.

Pentru despăgubiri de incendii 3,003 550 c. pentru capitale asigurate pe viață 2,738.793 c.

Oferte și ori ce informațiuni se pot primi de la:

Direcțiune în Sibiu, str. Cisnădiei nr. 5, et. I., curtea I.,
precum și de la subagenții din toate comunele mai mari.

Agenturi principale:

în Arad, Brașov, Cașovia, Cluș, Timișóra și Făgăraș.

(6) 48—52